

Svítání v ulicích vítá nás věčný ztracence  
vzhlížíváme k nebi trochu se strachem.  
Sčítáním lidu na prstech, kdo zde zbyl zjistíme,  
chátrá styl, tak trochu všichni před krachem.

Jsme, jeden jako druhý.  
Chudej, chudej, chudej !  
Jeden jako druhý.  
Chudej, chudej, chudej.

Další den stanice realita vítá nás.  
Budeme zase pikat.  
Stíhají nás, divný pohledy od lidí.  
Přítomnost chudoby provokuje, městskou stráž,  
už tady salutuje.  
Přísnou tvář, zločinec asi uvidí.

Jsme, jeden jako druhý.  
Chudej, chudej, chudej !  
Jeden jako druhý.  
Chudej, chudej, chudej.

Sedíme na ulicích,  
modlíme se v čepicích.  
Aby už venku všechno kvetlo,  
přišlo trochu teplo.  
A skončilo to peklo !

A pak ležet někam půjdem,  
lehneme na znak.  
Budem, budem, budem čekat na zázrak,  
boží, boží, boží, bo-bo-bo-bo-bo-bo-boží, boží, boží.

Jeden jako druhý, lehneme na znak.  
Chudej, chudej, chudej.  
Čekat na zázrak,  
budem, budem, budem, bu-bu-bu-bu-bu-bu-budem.

Sedíme na ulicích.  
Modlíme se v čepicích.  
Aby už venku všechno kvetlo, přišlo trochu teplo.  
A skončilo to peklo !

A pak ležet někam pudem.  
Lehneme na znak.  
Budem, budem, budem čekat na zázrak,  
boží, boží, boží, bo-bo-bo-bo-bo-bo-boží, boží, boží.

Jeden jako druhý, lehneme na znak.  
Chudej, chudej, chudej.  
Čekat na zázrak,  
budem, budem, budem, bu-bu-bu-bu-bu-bu-budem.